

Arrest

nr. 250 536 van 8 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 6 juli 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 mei 2020, waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 11 maart 2020 dienden verzoekers, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 15 mei 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 10 juni 2020 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.03.2020 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[B.F.] [...]

[B.F.] [...]

+ minderjarige kinderen

[B.D.] [...]

[B.D.] [...]

Nationaliteit: Kosovo, land van terugname: Slovenië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 06.04.2020, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor [B.D.]. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 14.05.2020 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van terugname, Slovenië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Gezien de asielpcedure nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielpcedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielpcedure. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft nagelaten een administratief dossier neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dienen de door verzoekers vermelde feiten bijgevolg als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren, gespreid over twee middelen, de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Zij verschaffen de volgende toelichting:

"[...]"

In casu is sprake van een onzorgvuldig dossierbeheer door verweerster nu zij als overheid gebonden is om op een ernstige en zorgvuldige wijze een onderzoek te voeren naar de gegrondheid van de aanvraag.

Tevens dient de overheid haar beslissingen op voldoende wijze te motiveren.

Dit betekent dat de opgegeven redenen de beslissing moet kunnen dragen.

Men moet nu nagaan of de overheid is uitgegaan van de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

Immers verwijst de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid eenvoudigweg naar de conclusie van de adviserend geneesheer om daaruit te concluderen :

"Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9 ter..."

Er worden medische elementen aangehaald voor [B.D.]. De arts adviseur evalueerde deze gegevens op 14.05.2020 (zie verslag onder gesloten omslag) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van terugname , Slovenië."

De gemachtigde vervolgt:

"Uit het dossier kan niet worden afgeleid" of er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of van een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene gebruikelijk verblijft." [...]"

De beslissing van verwerende partij is in tegenspraak met het advies van de arts- adviseur waarnaar wordt verwezen ter staving.

De adviserende arts rapporteert dat het meisje lijdt aan een aandoening die een progressieve spiervlamming en vermindering van spiermassa veroorzaakt: Spinale Musculaire Atrofie of SMA., type III

Met betrekking tot het behandelplan bevestigt de adviserend arts dat de medicatie nusinersen "een bescheiden gunstig effect resorteert op de motorische ontwikkeling op korte termijn (controle van hoofdbewegingen, rollen, zitten, staan, lopen) in vergelijking met een placebo injectie

Deze effecten werden echter "vooral bij kinderen met SMA type 1 of 2 (meest ernstige types) vastgesteld... Er blijft evenwel veel onzekerheid bestaan over de werkzaamheid van nusinersen op de mortaliteit en in de preventie van ademhalingsinsufficiëntie op lange termijn, evenals de veiligheid op lange termijn."

Deze sombere prognose onderschrijft de ernst van de aandoening evenals het bestaan van een ernstig risico voor de fysieke integriteit in hoofde van het meisje

De mogelijkheid van een behandeling dient te worden beoordeeld opzichtsens het land van herkomst of gewoonlijk verblijf van de verzoeker conform artikel 9ter van de Vw.

Uit het dossier blijkt overduidelijk dat er geen behandeling is in het land van herkomst Kosovo.

Drie Kosovaarse dokters attesteerden dat het medicijn in KOSOVO niet beschikbaar is (zie administratief dossier)

Dit wordt ook nergens weerlegd noch betwist door verwerende partij noch de adviserend arts.

Verwerende partij weerhoudt in de bestreden beslissing SLOVENIE als land van gewoon verblijf ter beoordeling van de beschikbaarheid van de nodige zorg voor [D.]

Deze zienswijze kan niet gevolg worden en wel om meerdere redenen

Slovenië is vooreerst niet te kwalificeren als het land van gewoonlijk verblijf van verzoekers in de zin van artikel 9 Vw.

Onder het land van gewoon verblijf wordt begrepen het land waar verzoekers een verblijfsrecht hebben.

Dit blijkt nergens uit het administratief dossier.

Verwerende partij vervolgt dat er een asielaanvraag in Slovenië zou zijn ingediend door de familie namens [D.].

Dit is niet correct.

Integendeel, uit het administratief dossier blijkt enkel dat verzoekers met een visum enkele dagen in Slovenië doorbrachten en vervolgens doorreisden naar België. Van enige asielaanvraag is geen sprake.

Het advies vertrekt met andere woorden van een foutieve feitelijke grondslag. Dit is niet toelaatbaar.

Verwerende partij stelt hierop aansluitend dat Slovenië zich akkoord verklaarde tot terugname van het dossier van verzoekers op 15 april 2020 doch dit blijkt niet uit het dossier.

Er is tot op heden echter geen formele beslissing tot weigering van een verblijf (bijlage 26 quater) genomen door de Belgische overheid, zodat dit beweerd feit niet vaststaand is en allermist een grond kan vormen voor de voorliggende beslissing.

Verwerende partij kan volgens rechtspraak van de RvV in dergelijke situatie onmogelijk besluiten dat de adequate behandeling beschikbaar is in het land van overname zolang er geen officieel overnameakkoord is. (RvV dd 9 december 2008, nr. 20.150)

Hier kan verwezen worden naar het arrest Tarakhel tegen Zwitserland van 4 november 2014. Het EHRM stelt dat Zwitserland artikel 3 EVRM geschonden had door er zich niet op voorhand van te vergewissen of het land van overname, Italië, voldoende garanties kon bieden met betrekking tot de opvang, rekening houdend met de specifieke noden van de familie.

In casu is dit ook niet gebeurd.

Evenzeer problematisch is het feit dat uit het advies dat voorligt, niet afgeleid kan worden of de specifieke vereiste behandeling ook effectief beschikbaar is voor verzoekers in Slovenië. Uit het gegeven dat in bepaalde systemen bepaalde zorgen gratis verstrekt worden, blijkt nog niet dat de

specifieke medische zorgen die de verzoekers behoeven ook gratis zullen verkregen worden. (RvV 91.680, 19 november 2012)

Hetzelfde geldt voor de medicatie Spinraza: deze zou beschikbaar zijn doch de vereiste precisie en volledigheid qua bronvermelding ontbreken.

Uit de inhoud van het advies blijkt dat de adviserend arts wel degelijk zij het impliciet erkent dat de mogelijkheid bestaat de medicatie en behandeling niet gratis zijn: het advies wijst immers op de voorwaarden van / noodzaak aan een ziekteverzekering en gaat in op de mogelijkheid tewerkgesteld te worden om vervolgens eventuele medische kosten te kunnen dragen door verzoekers.

De patiëntenvereniging TREATSMA weerlegt deze these op haar website <https://www.treatsma.uk/treatents/spinraza/spinraza-access-by-country> : in Slovenië is slechts een beperkte toegang tot het medicijn SPINRAZA; enkel diegenen die opgenomen worden op een pediatrisch ziekenhuis, komen in aanmerking (stuk 4)

De arts- adviseur doet niet aan een correcte noch volledige feitenvinding

Zijn advies moet op objectieve gegevens gestoeld zijn en dat moet blijken uit het administratief dossier. Anders is de materiële motiveringsplicht geschonden (RvV 16 maart 2015, nr. 141 070) .Er kan dan ook niet anders worden geconcludeerd dan dat de ambtenaar-geneesheer zich, zonder hiervoor te verwijzen naar concrete stavingstukken, gebaseerd heeft op eigen inzichten en overtuigingen om het advies op te stellen waarop de bestreden beslissing steunt. De materiële motiveringsplicht is bijgevolg geschonden (RvV 29 juli 2015, nr. 150.151, RvV 13 juli 2015, nr. 149.593, RvV 13 juli 2015, nr. 149 593, RvV 15 januari 2015, nr. 136 321).

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer mbt de toegankelijkheid en het voorhanden zijn van de medische zorgen in Slovenië, blijkt manifest duidelijk dat geen rekening werd gehouden met het geheel van de aangevoerde medische en andere argumenten en feitelijkeheden

De adviserend arts maakt nergens melding van de noodzaak van mantelzorg terwijl dit expliciet geattesteerd werd door Dr [D.W.] in het omstandig medisch getuigschrift als een belangrijk onderdeel van de behandeling van [D.].

De vraag stelt zich dan ook hoe verzoekers de vereiste mantelzorg en dus de vereiste behandeling zullen kunnen aanbieden in Slovenië.

Immers stelt de adviserend arts dat verzoekers op de arbeidsmarkt kunnen (en dus moeten) ingeschakeld worden om bij de ziekteverzekering te kunnen aansluiten.

Mantelzorg door minstens een van beide ouders, maakt de inschakeling op de arbeidsmarkt evenwel zeer moeilijk tot onmogelijk zodat de vraag zich stelt of het gezin in dat geval de financiële kost verbonden aan de behandeling kan dragen?!

Het medisch advies verwijst in voetnoot 7 naar de website "welcomm" om te onderschrijven dat minderjarige asielzoekers dezelfde rechten hebben op gezondheidszorg als de Sloveense burgers

Dit is juist ware het niet dat de toegang tot gezondheidszorg niet volstaat, en al zeker niet in het kader van extreem dure behandelingen zoals deze van [D.].

Het prijskaartje voor 4 behandelingen met Spinraza tijdens een hospitalisatie in het UZ Leuven bedraagt maar liefst 361.200 EUR (stuk 3)

FEDASIL weigerde de kosten alvast ten laste te nemen van verzoekers (stuk 4)

De vraag naar de financiële kost voor de ouders blijft onbeantwoord in het voorliggend medisch advies.

De website "welcomm" die geciteerd wordt en dus ook gekend is door verwerende partij, vervolgt wat verderop: "without the supplementary health insurance, only approximately 55% of the health care services wil lbe covered. You will have to pay the rest yourself" (<https://welcomm-europe.eu/slovania/heath/>)

Vrije vertaling:

"zonder de aanvullende ziektekostenverzekering zal slechts ongeveer 55% van de gezondheidszorg gedekt zijn. De rest moet u zelf betalen."

En dit stelt nu net een wezenlijk probleem gelet op het torenhoge prijskaartje: voor vier behandelingen maar liefst 353.800 EUR; een behandeling die om de vier maanden opnieuw moet herhaald worden, en dit levenslang....

De specifieke persoonsgebonden informatie dient volwaardig in rekening te worden gebracht; eenvoudig stellen dat de zorg voorhanden is op grond van een algemeen overzicht van de werking van het sociaal zekerheidssysteem en van bepaalde ziekenhuizen in Slovenië kan niet volstaan voor een Belgische overheidsadministratie die zorgvuldig redelijk en met kennis van zaken dient te oordelen. Verwerende partij dient rekening te houden met het geheel van de voorliggende elementen

Wanneer de Administratie een beslissing neemt in burgerlijke zaken, dient zij deze afdoende te motiveren op basis van een voldoende onderbouwd dossier.

De gehanteerde formulering van verwerende partij is bovendien vaag en algemeen; de motivering is stereotiep geformuleerd en sluit een ernstige ziekte in de zin van artikel 9ter Vreemdelingenwet niet uit; enkel wordt gesteld dat uit het medisch advies niets in die zin kennelijk zou kunnen worden afgeleid ...

Het is voor verzoekers dan ook volstrekt onmogelijk om met kennis van zaken de beslissing van verweerster te begrijpen, hetgeen gelet op de verplichtingen van openbaar bestuur die op haar rusten, onaanvaardbaar is.

De handelwijze van verweerster is bijgevolg strijdig met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel waaraan een overheid dient te voldoen. Opnieuw is de materiele motiveringsverplichting geschonden (RvV 22 juni 2015, nr. 148 275)

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer betekent niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter (RvS 18 september 2013, nr. 224.723). Nu een voldoende feitelijke grondslag in casu ontbreekt, dient op dit punt bijgevolg prima facie een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te worden vastgesteld (RvV 3 december 2014, nr. 134.580).

Wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris uitdrukkelijk verwijst naar een advies van de ambtenaar-geneesheer, uitgebracht volgens een daartoe wettelijk voorziene adviesprocedure, dan maken de motieven van dergelijk advies ook deel uit van de ongegrondheidsbeslissing en zal ook bij de totstandkoming van dit advies moeten worden voldaan aan de motiveringsverplichting. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is impliceert geenszins dat er geen of een verminderde motiveringsverplichting op hem zou rusten, (arrest Rvv 170 739 van 28 juni 2016)

De werkwijze van de adviserend arts is onvoldoende in het licht van het ernstig en precair ziektebeeld van het minderjarig meisje [D.]; is ontdaan van elke ernst en vormt een inbreuk op artikel 9 ter Vw. Het advies is niet afdoende om de Raad toe te laten na te gaan waarop verweerster zich concreet heeft gebaseerd om in voormelde zin te besluiten.

Er bestaat ten slotte een kennelijk onevenwicht tussen de nadelige gevolgen die deze negatieve beslissing voor verzoekers veroorzaakt wanneer zij zonder de nodige ondersteuning en zonder de nodige garantie van hulpverlening voor [D.] dienen terug te keren naar Slovenië /Kosovo hetgeen een reel risico inhoudt op een schending van haar fysieke integriteit of een onmenselijke of ontorende behandeling in de zin van artikel 3 en artikel 8 EVRM- en deze voor de overheid die ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad het dossier te verifiëren op zijn volledigheid.

Het redelijkheidsbeginsel beperkt de discretionaire bevoegdheid enkel doordat het niet duldt dat hetgeen beslist is in kennelijke wanverhouding staat tot de feiten waarop het besliste gebaseerd is.

De gebruikte motivering is niet redelijk te verantwoorden.

Verweerster schendt om voormelde redenen manifest het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel evenals artikel 9 ter Vw

[...]

Tevens zou een gedwongen terugkeer van verzoekers een schending van artikel 3 EVRM uitmaken.

Hierover wordt door verweerster opnieuw met geen woord gerept in haar bestreden beslissing, niettegenstaande het verzoekschrift melding maakt van een medische problematiek van verzoekers, die het voor hen onmogelijk maakt om zelfstandig te reizen.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de adviserend arts is nagegaan of het onderbreken van de huidige behandeling (kinesithérapie en de hoestmachine), een ernstig en onomkeerbaar gevolg voor de gezondheidssituatie van [D.] met zich mee zou brengen.

Dit is problematisch.

Een verwijdering is in dergelijke geval immers ongeoorloofd volgens rechtspraak van de RVV.

De medische stukken bevestigen dat onvermijdelijk sprake is van een progressieve achteruitgang van haar toestandbeeld indien de behandeling niet wordt opgestart.

Alleen al de tijd nodig voor de terugkeer naar Slovenië en het opstarten van de asielpprocedure en de doorverwijzing naar de juiste medische dienstverlener: het zou onvermijdelijk voor een groot tijds-vacuüm zorgen waarin geen enkel vorm van afdoende zorg voorhanden is noch kan worden gegarandeerd! Factoren zoals lange wachtlijsten dreigen dit vacuüm alleen maar groter te maken

Verwerende partij moet dan ook in elk individueel geval de weerslag nagaan van de uitvoering van een besluit tot weigering van afgifte van een verblijfsvergunning op de continuïteit van de medische zorg bij terugkeer naar het land van herkomst. Zij is verplicht om de continuïteit van de zorgverstrekking te verzekeren.

Dit is niet gebeurd.

Dergelijk scenario is levensbedreigend bij een minderjarig meisje waarvan de adviserend arts zelf erkent dat zij aan een ernstige onomkeerbare aandoening lijdt bij gebrek aan medicamenteuze en levenslange behandeling

Op de individuele elementen van verzoekers - nood aan mantelzorg, kinesithérapie, het actueel Dublin statuut- wordt nergens een antwoord geboden, het advies betreft een algemeen stereotiep antwoord dat niet afdoende is in het licht van het ernstig karakter van het ziektebeeld van het vijfjarig meisje [D.], het ziektebeeld en de nood aan mantelzorg, de afwezigheid van inkomsten en onmogelijkheid deze afdoende te genereren in het gezin - informatie die in het administratief dossier voorhanden is en bijgevolg beschikbaar is voor verwerende partij.

Wanneer een medisch advies of beslissing gevolgen heeft voor een kind, moet verweerster het hoger belang van het kind uitdrukkelijk in aanmerking nemen.

De Ombudsman beveelt verwerende partij aan om een voortdurend proces van onderzoek en bepaling van het hoger belang van het kind in te voeren voor de behandeling van 9ter-aanvragen.

Op grond van voorgaande uiteenzetting is komen vast te staan dat de huidige toestand van de minderjarige [D.] geenszins een terugkeer naar Slovenië noch haar land van herkomst Jemen toelaat zonder dat haar fysieke en psychische integriteit ernstig dreigt aangetast te worden en dit een verboden onmenselijke behandeling met zich meebrengt in de zin van artikel 3 EVRM evenals artikel 3 IVRK hetgeen zou een schending van artikel 3 EVRM zou uitmaken."

4.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van artikel 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het eerste middel van verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Slovenië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur dd. 14.05.2020 blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Slovenië is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Minister bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden waar in het verzoekschrift wordt voorgehouden dat de beslissing stereotiep gemotiveerd is. De bestreden beslissing behandelt de specifieke situatie waarin verzoekende partij zich bevindt, met uitdrukkelijke verwijzing naar het advies van de arts-adviseur dd.14.05.2020, dat geacht wordt deel uit te maken van de motieven van de bestreden beslissing.

“aangezien het advies van de ambtenaar-geneesheer aan de bestreden beslissing werd gevoegd en mede ter kennis is gebracht aan verzoekers, maakt dit integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing en dient bijgevolg vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing, gelet op het advies van de ambtenaar-geneesheer, afdoende gemotiveerd is.” (R.v.V. nr. 109.933 dd. 17.09.2013)

Tevens dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering (quod non in casu), dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr.172.821, e.a.).

De verzoekende partij is eenvoudigweg niet ernstig waar zij voorhoudt dat haar aandoening niet voldoende ernstig zou zijn onderzocht of dat de individuele elementen van haar dossier niet in de beoordeling van de arts-adviseur zouden zijn opgenomen.

Verweerder benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om de nodige medische attesten voor te leggen, ten einde het bestaan van haar actuele medische problematiek aan te tonen. Het weze inderdaad benadrukt dat de bewijslast voor het bestaan van de ingeroepen aandoening rust op de schouders van de verzoekende partij.

“De bewijslast voor het bestaan van de ziekte rust derhalve op de schouders van de vreemdeling; verzoeker kan zijn eigen nalatigheid niet verschuiven naar de verwerende partij. De Raad merkt tevens op dat het aan verzoeker toekomt om, indien hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indient, zijn actuele medische problematiek aan te tonen met actuele medische attesten. Dit houdt ook in dat verzoeker, indien hij in de loop van de procedure over recentere medische attesten beschikt, deze dient over te maken aan de verwerende partij zodat deze er bij het nemen van de bestreden beslissing rekening mee kan houden.” (R.v.V. nr. 72 455 van 22 december 2011, www.rvv-cce.be)

Terwijl het de arts-adviseur toegelaten is om zich bij het opstellen van diens advies louter te baseren op de door de verzoekende partij voorgelegde medische attesten, hetgeen in casu op geheel zorgvuldige wijze is gebeurd. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Zie dienomtrent:

“De bestreden beslissing steunt zich voor deze conclusie op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoekster bijgebracht verslag van de specialist. Artikel 9ter, §1, tweede alinea voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zonodig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven.” (R.v.V.nr. 41 432 van 7 april 2010)

En ook:

“2.7. Het staat de ambtenaar-geneesheer die de verweerder adviseerde evenwel uiteraard vrij om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelend geneesheer. Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziet wel in de mogelijkheid voor de ambtenaar-geneesheer om, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling te onderzoeken of een bijkomend advies in te winnen van deskundigen. Het betreft hier evenwel een mogelijkheid – en geen verplichting – voor de ambtenaar-geneesheer (cf. ook Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 35). Het is de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de door de aanvrager neergelegde medische attesten zonder een eigen medisch onderzoek te voeren of zonder een bijkomend advies van een deskundige te vragen indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder dergelijk advies een onderbouwd advies kan geven. Er zijn evenmin wettelijke bepalingen die voorschrijven dat de ambtenaar-geneesheer dezelfde specialisatie dient te hebben als de artsen die de voorgelegde medische attesten hebben ondertekend. Kortom: de ambtenaar-geneesheer kan zich in zijn advies beperken tot het verwijzen naar de medische getuigschriften die door de aanvrager zijn neergelegd en het is op zich niet onzorgvuldig om zijn beoordeling van de ziekte enkel op de voorgelegde attesten te steunen.” (R.v.V. nr. 120 673 van 14 maart 2014; zie ook R.v.V. nr. 124.312 van 21 mei 2014)

In zoverre de verzoekende partij kritiek levert op het feit dat enkel de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische behandeling in Slovenië werd nagegaan, laat verweerder gelden dat verzoekende partij in Slovenië en asielaanvraag heeft ingediend en ondertussen hebben de Sloveense autoriteiten het verzoek tot overname bevestigd.

Gezien verwerende partij in Slovenië een asielaanvraag heeft ingediend, kan verwerende partij niet voorhouden dat de arts-adviseur de toegankelijk en beschikbaarheid van de medische zorgen in Slovenië niet mocht onderzoeken.

Verweerder laat dienaangaande nog gelden dat uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat werd vastgesteld dat er in hoofde van de verzoekende partij geen contra-indicatie is om te reizen.

“Wat de geografische toegankelijkheid betreft, stellen verzoekers dat uit de stukken van ‘International SOS’, waarop de ambtenaar-geneesheer zich voor zijn advies baseerde en die verzoekers bij hun verzoekschrift hebben gevoegd, enkel blijkt dat de vereiste behandeling beschikbaar is in zorgcentra in Moskou en Ufa. Zij stellen dat zij afkomstig zijn van Vladikavkza in de republiek Noord-Ossetië, hetgeen respectievelijk 1.746 en 2.118 km verwijderd is van de steden Moskou en Ufa. Verzoekers geven aldus aan dat de ambtenaar-geneesheer ten onrechte niet is nagegaan of de vereiste medische zorgen en opvolging voor verzoeker voorhanden zijn in de regio waarvan zij afkomstig zijn in Rusland.

De Raad merkt evenwel op dat uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dat in beginsel slechts dient vast te staan dat er een adequate behandeling mogelijk is in “het land van herkomst” en niet in de regio van herkomst in het betreffende land. Het volstaat dat verweerder vaststelt dat de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, waaronder inbegrepen dat van verzoekers redelijkerwijze moet kunnen worden verwacht dat zij zich naar die welbepaalde plaats in het land van herkomst begeven waar verzoeker een behandeling kan verkrijgen. Er wordt in casu niet aannemelijk gemaakt dat het voor verzoekers zeer moeilijk of onmogelijk is om zich naar Moskou of Ufa te begeven voor de medische zorgen en opvolging of dat zij eventueel niet daar kunnen gaan wonen of zich vestigen indien dit vanuit medisch oogpunt vereist is. Verzoekers wijzen op de grote afstand die zij zullen moeten afleggen, doch dit gegeven is op zich onvoldoende om te besluiten dat de vereiste behandeling niet afdoende beschikbaar en/of toegankelijk is in het land van herkomst. De Raad merkt verder ook op dat de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat verzoeker in staat is te reizen, hetgeen niet wordt betwist. Het gegeven dat niet specifiek voor de regio van herkomst van verzoekers werd nagegaan of de vereiste medische zorgen aldaar voorhanden zijn, betekent verder ook nog niet dat deze medische zorgen aldaar niet voorhanden zijn, doch enkel dat dit niet afzonderlijk werd nagegaan. Verzoekers zelf brengen ook geen enkel stuk aan dat de medische zorgen en medicatie ook niet in hun regio van herkomst kunnen worden verkregen.” (R.v.V. nr. 100 526 van 5 april 2013)

“De Raad wijst erop dat het feit dat een behandeling moeilijk toegankelijk is omwille van logistieke, praktische of geografische redenen op zich geen doorslaggevende elementen zijn in de beoordeling van het EHRM. (Zie EHRM 15 februari 2000, nr. 46553/99, SCC v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing); EHRM, 22 juni 2004, nr. 17868/03, Ndangoya v. Zweden (ontvankelijkheidsbeslissing))

2.13. Waar verzoekers betogen dat ze omwille van hun etnische achtergrond gediscrimineerd worden, stelt de Raad vast dat verzoekers hieromtrent geen begin van bewijs brengen (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 99, punt (b) en RvS 20 mei 2005, nr. 144.754).

De verzoekers tonen niet met concrete elementen aan dat ze omwille van hun Tsjetsjeens origine geen toegang zouden hebben tot de medische zorgen en medicatie noodzakelijk voor de specifieke aandoening van eerste verzoekster.

In het advies wordt daarenboven gemotiveerd dat de Russische overheid aan alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering garandeert, wat wordt gebaseerd op het IOM Country Fact Sheets, Russian Federation van 2011, hetgeen steun vindt in het administratief dossier.

Verzoekers slagen er dan ook niet in om met hun algemeen betoog de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen." (R.v.V. nr. 100 349 van 2 april 2013)

De verzoekende partij haar kritiek kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Het loutere feit dat de gezondheidszorg in Slovenië niet van hetzelfde niveau is als de gezondheidszorg in België, volstaat uiteraard niet om afbreuk te doen aan de in casu bestreden beslissing. Dienaangaande benadrukt verweerder overigens dat de arts-adviseur niet gehouden is om na te gaan of de verzoekende partij alle in België gevolgde behandelingen kan voortzetten in het herkomstland, doch enkel of er een risico is voor het leven of de fysieke integriteit, dan wel op een onmenselijke of vernederende behandeling ingeval van een terugkeer.

De arts-adviseur is inderdaad belast met een specifieke wettelijke opdracht in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Concreet heeft de arts-adviseur in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet én artikel 3 EVRM een specifieke controletaak, die uiteraard volledig losstaat van de genezende taak van de behandelende arts van de betrokken vreemdeling.

"De opdracht waarmee de ambtenaar-geneesheer op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is belast, heeft aldus principieel geen uitstaans met het diagnosticeren, voorschrijven, toedienen noch opvolgen van de medische behandeling van een consulterende patiënt zodat de ambtenaar-geneesheer in casu niet kan worden geacht over te gaan tot het verstrekken van gezondheidszorg in de zin van de wet betreffende de rechten van de patiënt en de verzoekende partij zich in relatie tot de ambtenaar-geneesheer niet de hoedanigheid van patiënt in de zin van voormelde wet kan aanmeten. De verzoekende partij kan dienvolgens evenmin worden bijgetreden waar zij stelt dat het advies van de ambtenaar-geneesheer een ongeoorloofde inmenging zou vormen in haar lopende behandeling zoals vooropgesteld door haar behandelende artsen." (R.v.V. nr. 120.673 dd. 14.03.2014)

"Verzoekster verliest ook uit het oog dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet verweerder niet de verplichting oplegt om in alle gevallen na te gaan of bepaalde medische zorgen in het land van herkomst van een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze controle dient slechts te gebeuren indien het ontbreken van deze medische zorgen aanleiding kan geven tot de vaststelling dat de betrokken vreemdeling in een onmenselijke of vernederende behandeling kan terechtkomen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling." (R.v.V. nr. 117.074 dd. 17.01.2014)

Verweerder merkt hierbij nog op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nergens de verplichting voorschrijft voor de arts-adviseur om te motiveren om welke reden er wordt afgeweken van de door de verzoekende partij voorgelegde medische documenten.

"Dienaangaande dient de Raad op te merken dat noch de formele motiveringsplicht, noch artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de ambtenaar-geneesheer verplicht om in zijn advies een uitleg te verstrekken waarom hij afwijkt van de medische documenten. De ambtenaar-geneesheer heeft enkel de in artikel 9ter, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet vermelde verplichting." (R.v.V. nr. 115.598 dd. 12.12.2013)

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Slovenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om het advies van de arts-adviseur te volgen.

De beschouwingen van verzoekende partij falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

In zoverre de verzoekende partij nog voorhoudt dat de arts-adviseur het advies van een gespecialiseerde arts had moeten inwinnen, laat verweerder gelden dat de verzoekende partij haar kritiek niet kan worden aangenomen.

In de voorbereidende werken (Wetsontwerp tot wijziging van de wet dd. 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 2478/1, p. 34-36) wordt betreffende de beoordeling door de arts-adviseur het volgende gesteld:

“De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaar-geneesheer kan ook, indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Indien de medische toestand van betrokkene op een duidelijke wijze vastgesteld kan worden op basis van het dossier van betrokkene - bijv. de betrokken medische attesten wijzen op een kankerpatiënt in terminale fase - zou het mensonterend zijn om betrokkene nog te gaan onderwerpen aan bijkomende onderzoeken. In dit geval is het ook overbodig om het bijkomend advies van deskundigen te gaan inwinnen. Het is evenmin nodig om betrokkene te gaan onderzoeken of het advies van deskundigen te gaan inwinnen indien niet duidelijk is wat de medische situatie is van betrokkene, maar vaststaat dat de situatie niet ernstig is (bijv. het medisch attest vermeldt dat betrokkene twee dagen het bed moet houden).

In het tegenovergesteld geval, namelijk indien het attest vermeldt dat betrokkene gedurende lange tijd bedlegerig is, maar het niet duidelijk is wat zijn precieze medische toestand is, is onderzoek van betrokkene wel aangewezen.”[...]

Uit de wettekst van art. 9ter §1 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 en uit de toelichting in de voorbereidende werken, blijkt onbetwistbaar dat de beoordeling van de door de vreemdeling voorgelegde medische attesten toekomt aan de arts-adviseur, die volledig vrij wordt gelaten:

*- in zijn beoordeling / appreciatie van de medische elementen (waarbij de eed van Hippocrates geldt),
- in zijn beoordeling of hij aan de hand van de voorgelegde gegevens een advies kan verschaffen aan de gemachtigde van de Staatssecretaris (hetgeen ook blijkt uit het gebruik van het begrip ‘kan bijkomend advies inwinnen’, ‘indien hij dat noodzakelijk acht’).*

De verzoekende partij kan derhalve niet gevolg worden in haar bewering dat de arts-adviseur een specialist had moeten raadplegen.

De verzoekende partij verwijst in haar eerste middel nog naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM, in geval van een gedwongen terugkeer naar Rusland.

De verweerder laat vooreerst gelden dat de bestreden beslissing van verzoekende partij geenszins verplicht terug te keren naar haar land van herkomst, doch enkel de verplichting inhoudt tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk en van dat van een aantal andere Staten met wie België afspraken heeft gemaakt inzake grensoverschrijding door vreemdelingen (cf. R.v.St. nr. 50.187, 14.11.1994, en nr. 50.130, 9.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

In casu geeft verzoekende partij bovendien niet aan wat de uitzonderlijke humanitaire omstandigheden zijn die pleiten tegen de bestreden beslissing, niet in het minst nu verzoekende partij ter zake vaag blijft en geen concrete gegevens naar voor brengt of bewijskrachtige stukken voorlegt.

Door in het verzoekschrift enkel te verwijzen naar artikel 3 EVRM en te stellen dat “het risico op een schending van artikel 3 EVRM reëel is in geval van een gedwongen terugkeer” maakt de verzoekende partij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk.

De verzoekende partij heeft geen (individuele) gegevens aangebracht die prima facie wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden handeling.

Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.

[...]

De verzoekende partij voert aan dat zij niet in staat is om zich zelfstandig te verplaatsen, terwijl de nodige medische zorgen in het land van herkomst niet beschikbaar zijn.

Verweerder laat gelden dat de kritiek van de verzoekende partij niet kan worden aangenomen.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt immers duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Rusland behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij -mist begeleiding door haar gezin- ook kan reizen naar dit land.

Nergens uit het advies blijkt dat de arts-adviseur heeft geconcludeerd dat de verzoekende partij zelfstandig zou kunnen reizen naar het land van herkomst, terwijl de verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat zij hierbij niet zou kunnen begeleid worden door haar gezin.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt voorts duidelijk dat rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Slovenië, het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om het advies van de arts-adviseur te volgen.

De verweerder laat verder gelden dat de bestreden beslissing van verzoekende partij geenszins verplicht terug te keren naar haar land van herkomst, doch enkel de verplichting inhoudt tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk en van dat van een aantal andere Staten met wie België afspraken heeft gemaakt inzake grensoverschrijding door vreemdelingen (cf. R.v.St. nr. 50.187, 14.11.1994, en nr. 50.130, 9.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

In casu geeft verzoekende partij bovendien niet aan wat de uitzonderlijke humanitaire omstandigheden zijn die pleiten tegen de bestreden beslissing, niet in het minst nu verzoekende partij ter zake vaag blijft en geen concrete gegevens naar voor brengt of bewijskrachtige stukken voorlegt.

Door in het verzoekschrift enkel te verwijzen naar artikel 3 EVRM en te stellen dat “het risico op een schending van artikel 3 EVRM reëel is in geval van een gedwongen terugkeer” maakt de verzoekende partij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk.

De verzoekende partij heeft geen (individuele) gegevens aangebracht die prima facie wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden handeling.

Het loutere feit dat verzoekende partij stukken heeft voorgelegd, waaruit zij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter Vreemdelingenwet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-adviseur een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Minister geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Minister handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.”

4.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat de door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer in zijn advies dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing de beschikbaarheid, opvolging en toegankelijkheid van de zorgen die de dochter van verzoekers nodig heeft niet heeft onderzocht ten opzichte van Kosovo, het herkomstland van verzoekers, doch ten opzichte van Slovenië, het land waaraan de terugname van verzoekers zou zijn gevraagd. Verweerder geeft in de nota met opmerkingen aan dat verzoekers een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in Slovenië en dat de bevoegde autoriteiten in dit land op 15 april 2020 een terugnameverzoek, in het kader van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), hebben ingewilligd. Verzoekers betwisten echter dat zij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in Slovenië. Zij stellen dat Slovenië niet kan worden beschouwd als hun land van gewoon verblijf en dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat zij er enig verblijfsrecht hebben. Ze wijzen er ook op dat er in ieder geval geen formele beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 26quater) voorligt. Bij gebrek aan een administratief dossier kan de Raad niet nagaan of er effectief een overname- of terugnameverzoek werd gericht aan Slovenië en of dit land overeenkomstig de verordening nr. 604/2013 effectief de verantwoordelijke lidstaat is. Verweerder laat na aan te tonen dat hij vermocht Slovenië als land van gewoon verblijf van verzoekers te beschouwen en dat de bestreden beslissing een correcte feitelijke grondslag heeft.

Verzoekers kunnen worden gevolgd in hun stelling dat verweerder een incorrecte toepassing maakte van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet door de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de vereiste medische zorgen te onderzoeken in functie van een land waarvan niet blijkt dat het hun land van herkomst of gewoon verblijf is.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen of van de andere middelen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

5. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 mei 2020, waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK